

Més de dos mil cent Mascort

L'exjutge i galerista Miquel Mascort publica un llibre amb un rigorós estudi de l'arbre genealògic d'un cognom mil·lenari que troba el seu origen a Palafrugell i s'ha escampat per Catalunya i en alguns casos per països ben llunyans

GIRONA | DANIEL BONAVENTURA

Recents teories científiques afirmen que tota la humanitat procedeix d'un únic grup de mares comunes que van viure a l'Àfrica fa aproximadament 200.000 anys. Doncs bé, l'exjutge i galerista d'art Miquel Mascort afirma que amb el seu mateix cognom, "Mascort", han viscut més de 2.100 individus, l'origen comú dels quals es troba a l'any 1055 a Palafrugell.

Miquel Mascort és l'editor del llibre Els Mascort de Palafrugell, que a partir d'aquell primer "Mascort" (1055), segueix fins l'actualitat el fil sempre del mateix cognom, que pren diferents formes com "Mascod" (1095), "Mascurdus" (1153), "Mascordi", (1183), entre altres. Són mil anys d'història d'una nissaga que va estar a punt d'estrangular-se el 1694, quan un Mascort va tenir onze fills, però només en va sobreviure un, el qual, al seu torn, va tenir nou fills, però també només un va tirar endavant.

Mil anys d'història d'una nissaga i mil anys d'història d'una llengua i d'un país que presentarà demà l'expresident Jordi Pujol al CaixaForum Girona a les 18.30 h.

El llibre Els Mascort de Palafrugell, de 255 pàgines, ha estat realitzat amb la col·laboració de l'historiador i mestre de Palafrugell Pep Molero, i de dos professors de la Universitat de Girona Montserrat Mola i Ricard Garcia. Ells han fet l'estudi demogràfic dels primers Mascort i reporten detalls dels casaments, naixements o defuncions. Hi ha un Mascort multat per treure blat sense tributar l'impost, o un altre que va acompanyar el rei Jaume I en la conquesta de Mallorca i, per la seva fidelitat, en el repartiment de terres va ser beneficiat: a l'interior de l'illa hi ha el Puig Mascorda.

També portava la genètica dels Mascort un brodador de la cort del rei Joan I, fill de Pere el Cerimoniós; un frare dominic que va morir al segle XVII en alta mar quan es dirigia a evangelitzar les Filipines o, més recentment, un conegut pintor de Torroella de Montgrí. Una làpida al claustre de la Catedral de Girona porta el nom del canonge Bernat Mascort, i en Pere Mascort (1903-1928) va donar la vida en els fets de Prats de Molló a les ordres del President Macià. El cognom arriba fins Sudamèrica o Anglaterra.

I així fins arribar a la petita Núria, de 6 anys d'edat, que firma un simpàtic escrit en aquest llibre. Miquel Mascort va decidir estudiar els seus ancestres quan va rebre un completíssim quadre sinòptic de l'arbre genealògic del seu cognom de part de Lluís Mascort Mariani.

"Sóc un sentimental i m'agrada aglutinar la família", diu Miquel Mascort, galerista d'El Claustre juntament amb la seva esposa Nuri Yglesias, i clou el llibre amb una frase pròpia: "Quan creguis que ja no pots més i que tot està acabat, no deixis d'estimar, mira el present, pensa en el passat i el futur tornarà a començar".

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/10/27/cent-mascort/525209.html?utm_source=rss